

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

15. november 2012

SVAR PÅ UDVALGSSPØRGSMÅL

Det fælles europæiske asylsystem

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1 ad KOM (2012) 0254 af 19. oktober 2012 vedrørende det fælles europæiske asylsystem.

Nicolai Wammen

Spørgsmål nr. 1 (KOM (2012) 0254) fra Folketingets Europaudvalg:

”Vil ministeren oversende en udtømmende liste over grunde til frihedsberøvelse, som lovet på europaudvalgets møde den 17. oktober 2012, under rådsmødets pkt. 6 om det fælles europæiske asylsystem?”

Svar:

Den 17. oktober 2012 blev Folketingets Europaudvalg orienteret om dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 25.-26. oktober 2012.

I den forbindelse blev det blandt andet oplyst, at dagsordenspunkt 6 om det fælles europæiske asylsystem vedrører flere asylrelaterede retsakter, herunder forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Eurodac (Eurodac) (KOM (2012) 0254) og ændringsforslaget til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om fastlæggelse af standarder for modtagelse af asylansøgere (modtagelsesdirektivet) (KOM (2011) 320)

Der spørges til en liste over grunde til frihedsberøvelse. En sådan liste findes imidlertid ikke i Eurodac-forslaget, hvortil spørgsmålet er stillet, jf. henvisningen til (KOM (2012) 0254) i spørgsmålet.

Spørgsmålet forstås derfor således, at det relaterer sig til ændringsforslaget til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om fastlæggelse af standarder for modtagelse af asylansøgere (modtagelsesdirektivet) (KOM (2011) 320), der indeholder en liste over grunde til frihedsberøvelse.

Danmark deltager som følge af forbeholdet for retlige og indre anliggender ikke i vedtagelsen af modtagelsesdirektivet og er ikke bundet heraf.

Det fremgår af direktivforslagets artikel 8, stk. 2, at hvis det viser sig nødvendigt på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag, kan medlemsstaterne frihedsberøve en ansøger, hvis andre mindre indgribende tvangsforanstaltninger ikke kan anvendes effektivt.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Det fremgår således af direktivforslagets artikel 8, stk. 3, at en asylansøger kun kan frihedsberøves:

- a) for at fastlægge eller kontrollere vedkommendes identitet eller nationalitet,
- b) for at fastlægge de forhold, som ansøgningen om international beskyttelse støttes på, og som ikke kunne fastlægges uden frihedsberøvelse, navnlig hvis der er en risiko for, at ansøgeren forsvinder,
- c) for i forbindelse med en procedure at afgøre, om ansøgeren har ret til indrejse på området,
- d) hvis den pågældende er frihedsberøvet som genstand for en tilbagesendelsesprocedure i medfør af direktiv 2008/115/EF (udsendelsesdirektivet) for at forberede tilbagesendelse og/eller fortsætte udsendelsesprocessen, og medlemsstaten på grundlag af objektive kriterier, herunder at den pågældende allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren, kan dokumentere, at der er rimelig grund til at antage, at den pågældende kun ansøger om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse,
- e) hvis det er nødvendigt af hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden,
- f) i overensstemmelse med artikel 27 i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne.

Artikel 8, stk. 3, nr. 7, henviser til artikel 27 i ændringsforslaget til Dublinforordningens (KOM (2008) 0820). Det fremgår af artikel 27, at medlemsstaterne, hvis der er væsentlig risiko for, at vedkommende forsvinder, kan frihedsberøve personer for at sikre overførselsprocedurerne efter Dublinforordningen. Frihedsberøvelse sker på grundlag af en individuel vurdering af hver sag, og kun hvis frihedsberøvelsen står i rimeligt forhold til formålet, og hvis andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt.